

Nr 474

Av herrar **Öhman** och **Lager**, om utredning angående slopande av socialförsäkringsavgifterna, m. m.

(Lika lydande med motion nr 537 i Andra kammaren)

Vid 1961 års riksdag genomfördes en viss omläggning av beskattningen. Omsättningsskatten höjdes med 50 %. De skattefria ortsavdragen gjordes enhetliga för hela landet och höjdes till 4 500 kronor. Skatteskalorna för den statliga skatten justerades så att gifta inkomstagare mellan 15 000 och 30 000 kronor om året får en viss skattelättnad. För ogifta innebär skattebeslutet att lättnader erhålles för inkomster mellan 7 500 och 26 000 kronor.

Då över hälften av alla löntagare har inkomster som inte uppgår till 10 000 kronor om året och genomsnittsinkomsten för anställda i industri och hantverk ligger på omkring 11 500 kronor om året är det uppenbart att denna skattereform främst gynnar de inkomster som ligger över genomsnittet.

I samband med 1961 års skattereform beslöt riksdagen att höja minimigränsen för debitering av socialförsäkringsavgifter från 1 200 till 2 400 kronor taxeringsbar inkomst. Det var ett steg i rätt riktning, men enligt vår mening alldeles otillräckligt.

Enligt allmänna skatteberedningens utredning var läget före höstriksdagens skattebeslut sådant att 200 000 inkomstagare som inte kunde debiteras till statlig skatt fick betala mellan 25 och 30 miljoner kronor om året i socialförsäkringsavgifter.

Beslutet vid 1961 års höstriksdag innebär exempelvis att den som har 2 940 kronor i taxerad inkomst måste betala 117:60 kr. i folkpensionsavgift och 48 kronor till den allmänna sjukförsäkringen. Det gör sammanlagt 165 kronor om året, vilket är stora pengar för inkomstagare i en sådan inkomstklass.

Då avgiften till folkpensionen är maximerad till 600 kronor för gifta, oavsett om vederbörande är miljonär eller vanlig inkomstagare, framstår orättvisan i nuvarande system med all tydlighet. I belysning av den inkomststatistik som finns i årets statsverksproposition ter sig systemet med särskilda socialförsäkringsavgifter orimligt. Inte mindre än 1 300 000 har högst 5 000 kronor i årsinkomst.

Vi anser att ingen som har mindre taxerad inkomst än det fastställda skattefria ortsavdraget skall betala socialförsäkringsavgift. Enligt vår me-

ning bör folkpensionen och den allmänna sjukförsäkringen helt skattefinansieras liksom andra sociala reformer.

I avvaktan på att en sådan ordning genomföres anser vi att årets riksdag bör besluta att minimigränsen för uttagande av socialförsäkringsavgifter höjes till 4 500 kronor taxerad inkomst.

Därmed kunde också gränsen för deklarationsplikten höjas i motsvarande grad.

Med hänvisning till ovanstående yrkas,

att gränsen för påförande av folkpensionsavgift och sjukförsäkringsavgift bestämmes till 4 500 kronor taxerad inkomst, samt

att en skyndsam utredning genomföres, eventuellt genom allmänna skatteberedningen, med syfte att framlägga förslag om att socialförsäkringsavgifterna helt slopas.

Stockholm i januari 1962

Gunnar Öhman

Fritjof Lager